

SVOBODNA SLOVENIJA

VICTOR MARTINEZ 50
Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 260254

“ESLOVENIA LIBRE”
GLASILO SLOVENCEV V JUŽNI AMERIKI

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Año (Leto) VII.

Buenos Aires, 26. maja (mayo) 1949.

No. (Štev.) 21.

OB PRAZNIKU ARGENTINSKE NEODVISNOSTI

25. maj je praznik argentinske neodvisnosti. Argentina, ki je 300 let bila kolonija velikega španskega imperija, je doživela dan, ko se je začutila zrelo, da začne odločati o svoji usodi sama. Narodni prvaki, podprti po svetni in duhovski inteligenci ter ob odobravanju celokupnega naroda, so izvedli nekrvavi državni udar in položili prve temelje moderni državi Argentini.

Naravno je, da je bil razvoj od takratnega do današnjega stanja težak. Notranji nemiri, težave s sosedi in razne druge nevšečnosti so se pojavljale druga za drugo; stvar, s katero mora računati vsak razvijajoči se organizem. Toda kljub temu se je Argentina razvila v eno najmodernejših in zavidanja vrednih držav, ker ni bilo na njenem ozemlju nikogar, ki ne bi ljubil svoje domovine.

Pod vladno generala Perona je izgradba države prišla do srečnega zaključka. Letos je dobila ustavo, ki je zajamčila deželi narodno suverenost, ljudstvu dala socialno pravično zakonodajo in pretrgala poslednje sledi gospodarske odvisnosti od zunanjega sveta. Danes je v Argentini delo doseglo čast, ki mu gre. Ustava jamči delavcu pravico do človeka vrednega življenja tudi potem, ko mu starost ali bolezen onemogoča sodelovanje pri graditvi državnega blagostanja. Cel svet je pozoren na napredek Argentine in marsikatera modra misel, rojena v mislih argentinskih državnikov, je že postala občečloveška lastnina. Cel svet gleda na Argentino kot na eno onih redkih držav, kjer ni ne socialnih ne političnih zapletljajev, kjer je za delavne roke dovolj dela, zaslužka, kruha in tudi pravice.

Danes med vsemi 17 milijoni argentinskih prebivalcev ne najdete nikogar, ki bi ne bil ponosen, da sme biti Argentinec.

Tisoči Slovencev, ki jih je zlo minulih let pognalo z doma, so našli v Argentini svoj novi dom.

Slovinci ne bomo nikdar pozabili, da je bila Argentina prva in dolgo edina država na svetu, ki nam je v pravi krščanski ljubezni odprla srce in dom, takrat, ko smo bili brezpravni in zaničevani bolj kot sužnji. Ko smo stopili na argentinska tla, smo zopet začutili, da smo ljudje, svobodni in enakovredni s sinovi te dežele. Povsem naravno je, da skrajja ne gre brez težav, ki so posledice bivših grozot, toda težave počasi minevajo in pričena se redno življenje. Močna volja in življenski optimizem nam bo v oporo pri izgraditvi novega življenja na ruševinah tega, kar je bilo.

Mi, Slovenci v Argentini, ne sme-

mo biti le gledalci, ki opazujejo trud drugih, ki grade državo, ampak sodelavci. Naše delo naj bo pošteno. Tudi napram novi domovini imamo svoje dolžnosti! Ohranimo se na moralni višini, da bomo delali čast svojemu narodu in da bomo drugim vzgled. Pokažimo drugim, kaj premore slovenska pridnost in brihtnost. Izrabimo svoje naravne darove, kot so:

Težišče še vedno v Evropi

Evropa še vedno bolj kot drugi kontinenti stavlja svet pred vprašanje vojne in miru. V Parizu so se 23. maja spet sešli ameriški, angleški, francoski in sovjetski zunanji ministri, da uredijo zadeve v Nemčiji in verjetno tudi v Avstriji, torej v srcu Evrope. Konferenca v Parizu bo verjetno trajala 14 dni. — Sovjeti sami v Berlinu nimajo preveč sreče; sedaj so morali krvavo zatreti stavko železničarjev. Ti železničarji niso marali jemati v plačilo sovjetske vzhodne marke, ampak zahodno nemško marko, ki je več vredna. Sovjeti niso marali tega izvesti in so nato morali krvavo zatreti stavkovno gibanje. Nad 500 delavcev je bilo ranjenih. — Zahodna Nemčija pa se je med tem oklicala za državo z ustavo in rdečermenočno zastavo. — V severni Italiji so komunisti organizirali veliko stavkovno gibanje poljedelskega delavstva; tiste delavce, ki niso marali poslušati njih ukazov, so napadali in so jih nekaj pobili do smrti. — Tito v Jugoslaviji zapira člane svojega parlamenta. Prva imena navajajo, da je bilo aretiranih nekaj srbskih in hrvatskih komunističnih poslancev; zadnji trenotek so zaprli komunisti, ki bi moral oditi za novega veleposlanika v Moskvo. Na drugi strani pa se Tito trudi, da bi dobil posojilo v USA. Govore o tem, da hoče dobiti 20 milijonov dolarjev. Za posrednika pri teh pogajanjih si je najel italijanskega bančnika Castiglioneja, proslulega spekulantu in verižnika, ki se je pred 30 leti silovito "proslavil" z milijardnimi poverbami na Dunaju v Avstriji.

Severna Amerika se vedno bolj obrača na trge v Južni Ameriki. V Washingtonu se mudi predsednik Brazilijskega Dutra in za konec njegovega obiska napovedujejo sklenitev velikega posojila med ameriški bankami in Brazilijo. V kongresu je bil pa medtem stavljen predlog za nekak Marshallov načrt za Južno Ameriko; Združene države bi rade več izvažale v Južno Ameriko, toda tam manjka dolarjev. Zato bi naj tak nov Marshallov načrt uredil dotok dolarjev v Južno Ameriko. Najvažnejša pa so v tem oziru pač pogajanja med USA in Argentino; posebna studijska komisija argentinskih in ameriških strokovnjakov v Washingtonu proučuje, kako organizirati trgovino med USA in Argentino. Povsod prevladuje izredno velik optimizem glede te trgovine med obema državama. — Vso USA pa je te dni zajel val žalovanja zaradi smrti

čut za organizacijo, čut za solidnost pri delu in izdelkih. Pozabimo pa malenkostne preklarije in spore, ki jih imamo velikokrat za oslovo senco. Le v edinosti je moč slovenske kolonije.

Velik del Slovencev letos prvič praznuje praznik argentinske neodvisnosti. S hvaležnim srcem bomo ta dan prosili Boga, ki vodi usodo narodov, za našo novo domovino in za vse, ki jo vodijo do vedno večjega napredka.

bivšega vojnega ministra Jamesa Forrestala; žrtev hude živčne bolezni je podlegel posledicam prevelike delovne obremenjenosti v vseh letih vojne. — V Kolumbiji pa se pripravljajo na velitve in liberalni člani vlade so odstopili; volitve bodo vodili konservativni ministri, ki imajo vojaške osebnosti na svoji strani.

Azija pa ostaja bojišče komunizma, ki se je v zadnjih dneh še okrepilo. Na Kitajskem se je že začela glavna bitka za Šanghaj, toda v Indoneziji pa so se republikanskim silam, ki se vojskujejo proti Nizozemcem, priključili sedaj še komunisti. Sicer je malo verjetno, da bi republikanci s tem zelo mnogo pridobili, ker bodo najbrž zaradi zaveznitva s komunizmom padle simpatije zanje v Indiji in v Australiji, toda nevarnost je v tem, da se komunisti v republikanski vojski polaste vseh poveljujočih mest. V Indoneziji bi potem nehala vojna za neodvisnost, komunisti bi prisilili svoje vojske, da se vojskujejo za cilje, nakazane iz Moskve.

Mesec junij-spomin na vse Slovence, ki so padli v letih vojne in komunistične revolucije in padajo še sedaj doma in trpe v tujini: za vse te govori zdaj pesniška beseda Jeremije Kalina v največji slovenski pesnitvi **VELIKA ČRNA MAŠA ZA POBITE SLOVENCE**. Naročiš in plačaš jo lahko na Victor Martinez 50. V prednaročilu jo lahko plačaš tudi v trgovini Casa Boyu, Olazabal 2338, v San Martinu, Ayacucho 125. Ramos Mejia pri fotografu g. Lojzetu Erjavcu, Alvarado 350. Do 12. junija stane knjiga 12 pesov, pozneje 15 pesov!

Proslava spomina za pobite Slovence bo 12. junija!

Postavi spomenik svojim mrtvim, nasilno pobitim, in ga nosi s seboj! Naroči pesnitev Jeremije Kalina: **Velika črna maša za pobite Slovence!**

Poravnajte zaostalo naročnino! Pridobivajte nam novih naročnikov!

Con motivo de la Fiesta de la Independencia Argentina.

El 25 de mayo se conmemora la fecha del nacimiento de la Argentina Independiente. Durante 300 años, anteriores a ese día memorable, figuraban los "Países del Plata" como colonias del inmenso Imperio Español. Pero llegó el momento en que el país se sintió con madurez para independizarse y decidir por su cuenta su destino. Los proceres del pueblo, asistidos por los intelectuales seculares y por el clero y aclamados por los ciudadanos, prepararon el golpe de estado, el cual, luego de una lucha heroica, sintetizada en los nombres de los generales San Martín, Belgrano y Artigas, dieron por resultado a la "Argentina", formada por "Las Provincias Unidas del Sud". Desde entonces empezó su marcha progresiva, por cierto bien dificultosa. Había que enfrentar muchísimos obstáculos de orden interno y externo, que surgían en la lucha contra los representantes de los virreyes y de los rozamientos con las repúblicas vecinas, ellas también en formación.

Pero no hubo fuerza que hubiese podido impedir la marcha, pues el patriotismo argentino entusiasmó a toda la masa del pueblo, dispuesto para todo sacrificio.

Un siglo duró la subida política y económica del País, afirmándose la Argentina cada vez más en el concierto de los pueblos y desarrollando su fuerza y riquezas cada vez más.

En eso apareció en el escenario entonces Coronel, ahora General de Brigada, Juan Domingo Perón, que dió a esa evolución el toque final completando la Independencia política también con la Independencia económica. Entre gran regocijo popular hizo garantizar el gran Gobernante esas conquistas con la nueva Constitución que asegura al País la soberanía, al pueblo la justicia social y a la economía la independencia. El trabajo ha conseguido el puesto de honor que le corresponde. El obrero tiene asegurada su existencia también para el caso de la vejez e incapacitación para el trabajo. Todo el mundo está admirando la grandiosa marcha de la Argentina. Muchas iniciativas argentinas han repercutido también en el gran Mundo y se han hecho propiedad universal. Todo el Mundo admira y envidia a la Argentina por la paz y el bienestar que disfruta en medio de un mundo convulsionado.

Entre los 17 millones de Argentinos no hay quien no se sienta orgulloso de su Patria.

En este País, bendecido por Dios, hallamos también muchos miles de eslovenos nuestro nuevo hogar.

(Sigue en la pág. 2)

K PRVEMU JUNIJU

Ko se je bližala pomlad leta 1946 in z njo prva obletnica spomina na zaslepljeno, politično kratkovidno in zločinsko vračanje slovenske narodne vojske iz Vetrinja v Titovo Jugoslavijo, je Narodni odbor za Slovenijo sporočil v vsa taborišča, kjer so bili Slovenci, naj 1. junij vsakega leta-mesec njihovega množičnega morenja-bo posvečen njihovemu spominu in spominu vseh tistih slovenskih žrtev, ki so padle pod okupatorjevo nasilnostjo in še najbolj v komunistični revoluciji.

Od tedaj je 1. junij slovenski spominski dan.

Praznovali smo ga v taboriščih in praznovali ga bomo vedno in povsod. To bo za vse čase slovenski "zadušni" dan, ko bo ves narod dajal čast in slavo njim, katerih grobovi so sedaj oskrunjeni, razkopani in izravnani z zemljo.

V Buenos Airesu bomo ta dan praznovali dne 12. junija po deseti maši v dvorani cerkve San Carlos. Že v drugič v tem velemestu se bomo zbrali v eno družino ob svojih mrtvih, katerih podobe v naših srcih niso zbledele in za katere moli naše srce vse dni in noči kot živa večna lučka. Oni živijo v nas in ne bodo umrli še z na-

(Viene de la pág. 1)

Especialmente nosotros la inmigración nueva eslovena, guardaremos recuerdos y gratitud imborrables a la Argentina, el único país que comprendió cristianamente la situación angustiosa del refugio esloveno y nos tendió su mano generosa. Recién al entrar al suelo argentino pudimos respirar aliviados y sentirnos otra vez gente libre y con derechos humanos, ya que antes vegetábamos como unos despreciables esclavos, privados de todos derechos.

Gozando de la protección legal y beneficiados con el bienestar económico del País, vamos venciendo la pobreza y procedemos a la reconstrucción de nuestra existencia. El sol y el pan argentinos nos infunden el optimismo que nos animaba antaño en nuestra lejana patria.

A la vez que trabajamos en reconstrucción de nuestra existencia, nos sentimos felices en poder aportar también nuestro granito de arena para el engrandecimiento de nuestra nueva patria. Ya no queremos ser espectadores sino constructores. Con nuestro trabajo honrado y fiel queremos demostrar nuestra gratitud. No solo en lo económico sino también en lo moral nos sentimos obligados, por eso tenemos formado nuestro voto de mantener alto nuestro nivel moral, para hacer así honor a nuestro pueblo y para servir de buen ejemplo a las demás. Nuestra inteligencia, nuestra laboriosidad, nuestro sentido para la organización y solidaridad, nuestra tenacidad en el trabajo y solidez de cumplimiento han de caracterizar todo nuestro ser a cada paso y en cada puesto.

Algunos celebraron ahora la primera vez fiesta argentina. Todos uniremos en este día nuestros votos y plegarias para que Dios bendiga al País, a sus gobernantes y al pueblo para un porvenir cada vez más dichosos.

mi, kajti naši otroci, ki morda teh pobitih niso niti osebno poznali, bodo nosili v nov rod njihov častni spomin in njihovo slavo. In pesniki med nami jim bodo pletli slavnostne vence in bodočnost, ki pride, bo vzcvetela iz njihovih idealov: demokracije in krščanstva. To je naša vera in prepričanje. Samo dopolniti se mora čas, ki je tem grobovom določen za zorenje.

Ubiti Velikonja je pred smrtjo nekako rekel: "Neugodno mi je samo to, da bom nekaj let veljal za izdajalca, potem pa bo tudi to drugače. "Da, danes grobovi že zore v slavo. "Izdajalec", ki so jim ga samozvani sodniki vtisnili kot sramotni žig v čelo, dobiva že v domovini sami svetel žar: **blesk**

ZAHVALNO ROMANJE SLOVENCEV V LUJAN

Velika večina slovenskih protikomunističnih beguncev, ki si je Argentino izbrala za svojo novo domovino in si je v njej že uredila novo življenje v svobodi in delu, se je hotela na viden način zahvaliti Materi božji za rešitev iz negotovosti in težav begunskega življenja ter za vrnitev osebne svobode in človeškega dostojanstva.

Zahvalno romanje je bilo v nedeljo 22. maja.

Ta dan so od vseh strani hiteli Slovenci v Lujan. Prihajali so iz prestolnice, odkoder so se vozili na 17 avtobusih, ki so bili rezervirani samo za slovenske romarje. Drugi so se podali v Lujan z rednimi prometnimi sredstvi: omnibusi, kolektivi in z vlakí. Tako se je v Lujanu zbralo okoli 1.500 slovenskih romarjev. Velika večina je bila novonaseljenih Slovencev, vendar so pa bili častno zastopani tudi staroslovenski naseljenci. Pri zahvalnem romanju so slovenske skupine v notranjosti republike zastopali njihovi odposlanci tako iz San Luisa, Miramarja, Chapadmalala, Comodoro Rivadavia in drugih krajev.

Po prihodu v Lujan se je pred narodno baziliko množica uvrstila v sprevod. Procesija se je ob zvonjenju podala v cerkev.

Ob številni asistenci je pristopil k oltarju novomašnik g. Ivan Lovše iz Dobrunj pri Ljubljani, ki je svojo prvo daritev Bogu opravil v tem veličastnem Marijinem svetišču. Cerkevni nagovor je imel g. dr. Ignacij Lenček. Pel pa je pevski zbor Gallus.

Po filmski predstavi luških prikazovanj Mater božje Bernardki in kosilu so se slovenski romarji zopet zbrali v Marijini baziliki. Nagovoril jih je g. Janez Hladnik. Poudarjal je hvaležnost, ki smo jo dolžni Mariji za vse dobrote in milost, ki nam jih je izkazovala ves čas težke begunske poti in nas končno pripeljala v varno zavetje dežele, ki nas je sprejela.

Sledila je blagoslovitev podobe Brezjanske Marije, ki so jo slovenski romarji prinesli v Lujan, kjer bo sedaj visela v svetišču Lujanske Mater božje. Blagoslovil jo je ob številni asistenci novomašnik g. Ivan Lovše.

Zatem se je pa razvila veličastna procesija po trgu pred narodno baziliko. Za križem so se uvrstili v sprevod najprej moški. Postavna fanta sta med njimi v spremstvu novomašnikovih sester nosila s cvetjem okrašeno sliko Marije Pomagaj, ki je med domačini vzbujala izredno pozornost in občudovanje. Za Marijino sliko je stopala zopet dolga

časti in priznanje pravičnega boja. Pred štirimi leti so gonili te naše vojščake, opljuvane in zasramovane v jame, danes pišejo isti ljudje, ki so bili tedaj priganjači: **Za pravo stvar so se borili, čast jim.** In prav tako čast jim bo moral nekoč dati tudi še zahodni svet, tisti, ki jih je tako sramotno pahnil v smrt!

Čast njim, ki so padli od vseh teh morilcev v letih od 1941—1945 in padajo še sedaj! Vsem njim veljaj naš spomin. Vsi ti pobiti legijonarji, vaški stražarji, domobraneci, četniki in vse tiste množice, ki so umirale v Dachau-u in na Rabu, padali pod streli "kazenskih ekspedicij" ali bili "zakonito" likvidirani, obsojeni od "ljudstva", vsi ti pobiti Slovenci imajo v tem mesecu svoj god, ki jim ga postavlja narod, trpeč pod "ljudstvom" in bežeč pred njim v svet.

vrsta moških in fantov. Pred zborom slovenske duhovščine so štirje slovenski fantje nosili kip **Lujanske Mater božje**, ki ga nosijo odnosno vozijo v procesiji samo ob največjih verskih prireditvah in slovesnostih. Procesija so zaključile žene in dekleta.

Romarski sprevod Slovencev je spremljala molitev in prepevanje slovenskih Marijinih pesmi, z obeh zvonikov narod-

ne bazilike jo je pa pozdravljalo zvonenje vseh zvonov.

Po vrnitvi procesije v narodno baziliko so podobo Brezjanske Marije Pomagaj postavili pred oltar v stranski ladji na desni strani glavnega oltarja. Tu jo je č. g. **Vinko Lovšin** izročil v varstvo rektorju narodne bazilike g. superiorju lazaristov **Illanesu**, ki jo je sprejel s krajšim govorom, v katerem je med drugim naglašal:

"Marija je povsod ena. Toda vsak narod jo časti v svoji podobi. Podoba Marije Pomagaj je vaša narodna svetinja. Prinesli ste jo sedaj sem, kjer bo imela v tem svetišču častno mesto. Nimate svoje domovine. Argentina Vam je postala nova domovina. Kakor ste doma častili Marijo in ji ohranili junaško zvestobo, tako sem prepričan, da boste tudi tu radi zahajali k Njej, jo častili in ohranili svojo vero. Kot rektor narodne bazilike sprejemam v varstvo to podobo, ki bo visela tu na častnem mestu."

Vsi romarji so se nato podali v glavno ladjo lujanske narodne bazilike ter so bili še pri slovesnih petih litanijah, Romarsko pobožnost je zaključila pesem "Marija skoz življenje", ki so jo pe- li vsi Slovenci.

Nedeljska zahvalna romarska slovesnost Slovencev v Lujanu je bila močna verska manifestacija, ki je pri vseh domačinih, ki so ji tudi delno prisostvovali, še bolj utrdila sloves, ki ga imajo Slovenci kot sinovi sicer majhnega, toda vernega, kulturnega, poštenega in delovnega naroda.

ARGENTINA

Argentina je včeraj slovesno praznovala 139. obletnico svoje neodvisnosti. Poročilo o proslavi bomo objavili v prihodnji številki.

Pogajanja z Anglijo še vedno trajajo; v začetku tedna je kazalo, da se bo pogodba hitro zaključila na ceni 1.29 pesov za kg, toda vmes so nastopili živinorejci in frigorifikiki, ki vsi izjavljajo, da je ta cena prenizka. Zastopniki frigorifikov so obiskali predsednika gospodarskega sveta ministra Cereija in mu izjavili, da bi morali zahtevati novo podporo od vlade, če bi morali prodajati Angliji meso po tej ceni. Finančni minister Cereijo je odgovoril, da je popolnoma izključeno, da bi vlada še naprej subvencionirala frigorifike in živinorejce. Po teh razgovorih so člani vlade odšli k predsedniku republike in mu predložili težave. Pogajanja se bodo še nadaljevala.

Uvoz petroleja v Argentino bo povečan predvsem iz Anglije. Z novo mesno pogodbo bi Argentina morala iz Anglije dobiti 500.000 ton petroleja, dočim bi se Argentina obvezala dobaviti Angliji v tem letu 250.000 ton mesa. Angleško trgovinsko zastopstvo le s težavo sprejema to zahtevo, ker želi, da bi Anglija izvozila v Argentino več takozvanih "nebitvenih" predmetov (kolesa, motocikle, klavirje in slično).

Odpovala sta v Rim škof iz Rosaria kardinal Caggiano in nuncij nadškof msgr. Fieta. V Vatikanu se bosta udeležila slovesne otvoritve svetega leta, ki bo na Vnebohod.

Avtomobilski dirkač Fangio je ponovno zmagal na veliki avtomobilski dirki v Evropi. V Marseilleu je v nedeljo 22. maja odnesel prvo mesto. Listi pišejo, da spada Fangio sedaj med najboljše dirkače na svetu.

Slovesno so prepeljali v Cordobo krsto z ostanki velikega argentinskega rodoljuba in javnega delavca dekana **Funesa**. Dosedaj so njegovi ostanki po-

čivali na pokopališču Recoleta v Buenos Airesu, sedaj so jih pa prepeljali v rojstno mesto Cordoba. Funes je bil član prve ustavne skupščine in znanstvenik, ki je napisal celo vrsto del.

PO ZBOROVANJU ZASTOPNIKOV VZHODNO-EVROPSKIH NARODOV V NEW YORKU

Predsenica organizacije Common Cause Mrs. Natalie Wales Paine je po zborovanju predstavnikov vzhodno-evropskih narodov, ki danes trpe pod komunističnim nasiljem, izjavila, da smatra njihov složen nastop za dober korak k velikemu cilju svobode vsega sveta.

Namen zborovanja je označila takole: Evropa ne more živeti in obstojati napol svobodna in napol zasužnjena. Mogočna privlačnost svobode in vedno večje blagostanje na zahodu bo učinkovalo kot pritisk na tiranijo na vzhodu. Sprememba ruske politike v Berlinu je znak uspeha nove edinosti in trdnosti med demokracijami. Možnost mirne osvoboditve vzhodne Evrope je morda bližja kot moremo misliti. Vojna ni nezogibna. Naše zborovanje je samo klic po miru brez popuščenja, je odgovor na lažno mirovno propagando komunistov in njihovih sopotnikov.

Organizatorji tega mogočnega zborovanja nameravajo sedaj izdelati načrte za evropsko federacijo, oziroma sodelovati pri začetih takih načrtih. Vodijo pa to organizacijo Common Cause zastopniki Ameriške Legije, cerkva, vseučilišč, časnikarji in diplomati.

Zborovanje zastopnikov narodov pod komunističnimi diktaturami v državah za železno zaveso je v ameriški javnosti vzbudilo pozornost in znova opozorilo vse na ta krvavec problem, ki se nanaša na osvoboditev 350 milijonov ljudi, ki so danes pod komunisti oropani najosnovnejših človeških pravic. O njem so pisali tudi vodilni ameriški listi, v svet pa so poslale o njem poročila svetovne časnikarske agencije.

Novice iz Slovenije

DELOVNI NAČRT ZA DEKLETA V TITOVINI

Sedemnajstletna uradnica ima v komunistični Titovini po osmih urah dela v pisarni še naslednji delovni program:

Ob ponedeljkih imajo množični sestanek.

Ob torkih: celodnevna dežurna služba v uradu od 7—19 ure.

Ob sredah je politična šola za stare in mlade. Traja od 15—21.30 ure.

Ob četrtek je študijski sestanek.

Ob petkih je spet šola od 15—21.30 ure.

Edino ob sobotah je prosto, če ne pride vmes kaj izrednega, kar pa se precej redno dogaja.

Razen tega mora jo dekleta hoditi na udarniško delo ob nedeljah, in razen tega morajo še opraviti 100 "udarniških" nadur na leto v pisarni.

Pa še ni zadosti! Ob počitnicah pošiljajo tudi dekleta v razne mladinske brigade in proslave ter tekmovanja.

Vse to morajo storiti. Če ne, jih obsodijo sabotiranja in sodelovanja z reakcijo.

Nova upravna razdelitev. Zvezna vlada v Beogradu je izdala uredbo o razdelitvi posameznih federalnih republik na okraje. Na okraje so razdelili vse federalne republike, razen Črne gore. Kot razlog za to razdelitev navajajo potrebo po zboljšanju administracije.

V Ljubljani je 4. maja umrl biv. banov. inspektor Janko Dolžan.

Prešernov in Jenkov grob v Kranju ne bodo prekopali, kakor so prvotno nameravali storiti. Ostala bosta še nadalje neprekopana in se bo ta prostor imenoval "Tihi gaj".

Jezujsko cerkev v Ljubljani, ki je posvečena sv. Jožefu, in ki so jo z ostalim jezujskim premoženjem zaplenili titovi komunisti, bodo po poročilih iz Italije spremenili v plesno dvorano.

V Cerkljah pri Kranju je umrl v visoki starosti zaslužni slov. duhovnik Grašič.

Titovo komunistično sodstvo je po poročilih svetovnega tiska obsodilo 11 dijakov, ki so bili organizirani v Združenju jugoslovanske demokratske mladine. Javni tožilec jih je obtožil delovanja proti sedanjemu protiljudskemu režimu in stikov, ki so jih imeli z zahodnimi zavezniki. Vsi so dobili zaporne kazni od 1—12 let.

V Medani v Brdih je v visoki starosti 95 let umrl Josip Gradnik, oče pesnika

dr. Alojzija Gradnika. Pokojnik je bil mož čistega in kremenitega značaja in vseskozi narodnjak.

V Trstu bodo občinske volitve 12. junija, v ostalih občinah na anglo-ameriškem področju pa 19. junija.

V političnem položaju Trsta je ob podpisu Atlantske pogodbe nastal preobrat. Temu je bila vzrok izjava rimske vlade v parlamentu, da se odpoveduje zahtevi po spremembi mirovne pogodbe in v zvezi s tem tudi zahtevi po Trstu.

Iz Gorice poročajo, da prihaja tja iz titovine vedno več prebežnikov. V zadnjem času je prišlo čez mejo 18 ljudi. Vsi izjavljajo, da je življenje v komunistični Jugoslaviji vedno bolj nazosno.

ci. Zato imajo oglasi v njej vedno dober uspeh!

Miramar, 21. maja.

Tu nas je sedaj 18 slovenskih fantov. Vsi delamo pri Empresa Domus. Gradimo hiše in chaleje. Plače imamo dobre. Med nami so zastopane vse stroke od tesarjev, mizarjev in zidarjev do električarjev in slikarjev. Stanovanje imamo v dveh chalejih, na hrani smo pa pri dveh slov. družinah. Delamo po 8 ur. Lahko bi pa dobili delo tudi na akord. Ob nedeljah hodimo k maši v cerkev, ki je tri kvadre od nas. Kadar smo doma vsi zbrani, tudi lepo zapojemo. Pri domačinih uživamo dober glas in nas imajo radi.

Cordoba, 18. maja.

Redne maše s slovensko pridigo in petjem bodo do nadaljnjega vsako prvo nedeljo v mesecu v kapelici č. sester na 27 de Abril, No 150. Začasno bo začetek sv. maše ob tri četrt na osmo uro zjutraj!

Knjiga prelata dr. Alojzija Odarja opisuje na katekizemski način v prvem delu z ideološkega vidika Katoliško akcijo, v drugem delu pa organizatorno teorijo. Knjiga bo prepotreben priročnik za slehernega delavca v skupnosti, saj bo v njej našel praktičnih migljajev prav vsak, pa naj ima v skupnosti bolj ali manj vidno mesto! — Ko bo knjiga izšla, bomo sporočili.

Slovinci v Argentini

Buenos Aires, 24. maja.

Prihod novih Slovencev. V petek, 20. maja, je prispela v Buenos Aires ladja "Campana". Pripeljala je več sto beguncev, med katerimi je bilo tudi 25 Slovencev.

Smrtno se je ponesrečil Avguštin Bitežnik. 23. maja je padel v globel in je na poškodbah nekaj ur pozneje umrl. Doma je iz Bat. V Argentino je prišel pred 20 leti ter si je s svojo pridnostjo ustvaril v Ciudadeli nov dom. Pokopali so ga v San Martinu. V Argentini ima pokojnik eno hčer poročeno.

STAROSLOVENSKI NASELJENCI imajo že dolgo vrsto let zadnje nedelje v maju romanje v Lurdes, ki se ga udeležujejo radi tudi novonaseljeni Slovenci. Romarski shod bo v nedeljo 29. maja. Prične se ob treh popoldne v votlini. Nato bo procesija, ki se bo končala s petimi litanijami in nagovorom v cerkvi. V Lurdes vozita dva vlada: F. C. N. G. San Martin (FCP) ima postajo Santos Lugares, iz Chacarite pa vozi tramvaj skozi postajo Lurdes. Iz Constituciona vozi omnibus 169, iz Liniersa in Ciu-

dadele pa vsa vozila, ki gredo v San Martin in obratno. Pridite!

OSEBNE NOVICE

Poroka. V Lujanski Marijini baziliki sta se 21. maja poročila g. Simon Rajer in Angelca Žužek. Čestitamo!

Najmlajše Slovenke v Argentini. Pri Prijateljstvih imajo punčko. Pri krstu je oobila ime Marjeta-Terezija. V družini g. Marinška Janka in Jelke so 18. maja dobili hčerko. Pravtako je bila 23. maja rojena hčerka v družini g. Leopolda in Fani Lah. Srečnim staršem naše čestitke!

Svobodno Slovenijo berejo vsi slov. imigranti in tudi staronaseljeni Sloven-

SLOVENC I P O S V E T U

BRAZILIJA

Niteroi, 19. maja.

Lepa Vam hvala za redno pošiljanje Vašega lista. Zelo mi ugaja. V začetku tega meseca sem obiskal slovenske begunce, ki so dospeli v Brazilijo meseca oktobra lanskega leta in se naselili v

mestu Sao Paulo in okolici. Vsi so dobili že delo in stanovanje, četudi so po večini bolj slabo plačani in tudi stanovanje ni najboljšo. Nezanje jezika, drugačne razmere, osamelost in še drugo jim dela velike začetne težave. Upajo

(Nadaljevanje na 4. strani)

JJ.

GORAM NAPROTI

IZLET V CORDOBSKE PLANINE

Vjutraj sva sedla na vlak ozkotirne železnice, ki preprečka te hribe in se spusti v ravnino zopet pri Cruz del Eje, kjer se pričinja provinca La Rioja.

Železnica se začne vzpenjati kmalu za Cordobo. Začne z višino 400 m in potem ob reki Rio Primero leze vedno višje, dokler pri Cumbre ne doseže svoje najvišje točke 1200 m. Vožnja je romantična dokler teče vlak po soteski, ki si jo je izdolbla reka. Ob poti je več elektrarn, ki s tokom zalagajo cordobske elektrarne. Ko se soteska konča, se odpre pred tabo ogromna planota, ki jo krasi lepo jezero. Seveda bi pa zelenja na tej planoti zastoj iskal. Vse je golo kot italijanski Apenini. Z namakanjem bi pa bilo zemljo mogoče pogozditi. To dokazujejo čedna naselja vzdolž proge, ki so obdana od gozdičkov in polna prijetnega zelenja. Vlada skuša napraviti to planoto čim bolj privlačno. Zato se vidijo na obeh straneh lepo razdeljene parcele, z že narejenimi ulicami, cestami in mostovi, z železniškimi nadvozi, dasi marsikje še ni videti nobene hiše in nobene življenja.

Vsa proga je kakor dolga vas.

Vrsti se ob njej hiša za hišo, vas za vasjo, mesto za mestom. Hiše so nove, lične in privlačne. Ljudstvo živi od tujskega prometa, ki je zelo razširjen. V letnih mesecih zlepa ne dobiš prostora in si ga moraš zagotoviti že več mesecev pred nastopom počitnic. Če bi Slovenci ne bili tako revni, kakor smo, bi si tu marsikdo lahko postavil hišico in potem živel od tujskega prometa.

V mestu Capilla de Montes, ki je bil cilj najinega potovanja, sem srečal starega Holandca, ki že 16 let kot zidar živi v teh gorah in pravi, da ne bo nikdar več zapustil te zemlje. Prej je živel v Rosariju. Dejal mi je, da se še sedaj sam nase jezi, da je bil tako neumen in je toliko časa vztrajal v nezdravi ravnini. Hvalil mi je podnebje, govoril o zimi, ki je mila, pravil o potrebi zidarjev in tesarjev. Ti imajo tu pravi raj. Vedno jih namreč rabijo, ker imajo delo poleti in pozimi. Mož si je postavil že hišico, sedaj jo pa postavlja svojemu sinu, ki se je nedavno poročil.

Ob tem pripovedovanju sem si zaželel, da bi se tu med cordobskimi gorami ustanovila slovenska naselbina in da bi tudi jaz mogel uživati ta čisti planinski zrak in prijazno okolico.

POPLAVA V CORDOBI

Večer je že bil, ko sva s prijateljem spet potrkala na vrata kolegija. Drugi dan pa sem imel prilično videti, kako je v Cordobi ob povodnji. Cel dan so se zbirali oblaki in popoldne se je potem začel ples: najprej vihar, nato pa silen naliv. Po eni uri se je vse umirilo.

Moral sem iti v mesto. Stopil sem na vlak, ki se je pa kar naenkrat ustavil. Pozanimal sem se za vzrok. Kakšen pogled: vsa proga pod vodo, ob progi pa je drla voda kot kak naš hudournik. Vendar se vlak te povodnji ni ustrašil. Zmanjšal je hitrost in previdno "prodiral" naprej. Čim bolj smo se bližali mestu, tem bolj žalostni prizori so se mi nudili. Vse hiše ob progi in ob cesti so bile pod vodo. Ljudje so gazili do pasu po njej in so lovili plavajoče predmete. Več streh je bilo porušenih.

Pravili so mi, da je v Cordobi večkrat tako. K temu seveda veliko pripomore že lega mesta samega. Ceste v mestu so bile vse blatne in polne peska, voda je drla na vse strani, tramvaj je počival. Skratka: vse je bilo narobe.

Težko sem našel kolektiv, s katerim sem se malo vozil naokoli.

PROTI TUCUMANU

Naslednji dan sem dal Cordobi slovo. Treba je bilo nastopiti zadnji del poti proti Tucumanu. Že prej so mi pravili o silni vročini,

ki da je tam gori. Začudeno so me pogledovali, ko sem jim pravil, da nameravam iti tudi tja. In res: prvi dan smo se na železnici kar dobro kuhali. Dosegli smo kar 40 stopinj, kar je bil rekord. Temu primerno smo tudi zalivali svojo notranjost.

Potovanje po severu Argentine je mučna zadeva. Točnosti ni več. Če pride vlak z manjšo zamudo v Tucuman, smatrajo, da je prišel še po voznem redu. Podlaga proge je slaba, zato vlak vozi počasi. Poleg tega je veliko križanj.

Vožnja je trajala 14 ur. Najprej so nas spremljale cordobske planine za Dean Funesom so se pa začele svetlikati v daljavi katararske. Nekaj posebnega je pokrajina za Dean Funesom. Vlak vozi 2 uri preko ozemlja, ki je kakor pokrito z ledom. V resnici je to sol, ki pokriva ogromno površino in daje mnogim lep zaslužek. Seveda tu življenja ni. Pomiloval sem žel. uradnike, ki morajo bivati v teh krajih in nadzirati progo, popolnoma odrezani od zaledja. Za vse te ljudi na številnih postajicah je prihod vlaka zmeraj dogodek posebne vrste. Saj jih razvedri in prinese novice.

Prešla je že polnoč, ko smo končno privozili v Tucuman. Kar 3 postaje ima to mesto. Pravijo mu "vrt republike". In po pravici, ker imata mesto in provinca okoli 40 rek, ki jo namakajo in pospešujejo bujno vegetacijo.

(Nadaljevanje s 3. strani)

pa, da bodo kmalu prišli do boljšega življenja. Razdelil sem med nje razne številke "Svobodne Slovenije", ki so jim bile v veselje in nov pogum. Sklenili so, da si bodo čimprej naročili tudi sami list in v njem prosili tudi za kotiček za Slovence v Braziliji. — Jaz sem premeščen iz Niteroi v drugo mesto, kjer bom za profesorja filozofije in klasične literature. Prosim Vas pošljite mi tudi Koledar Sv. Slovenije. A. Z-r.

Sao Paulo, 13. maja.

Pošiljam Vam izvleček iz pisma, ki sem ga prejel od slov. družine iz notranjosti dežele. Rožičevi so na "fazendi" v Liranjei. Prvo večje mesto v bližini je Assis (600 km od Sao Paula). Leži blizu meje zveznih držav Parana in Matto Grosso.

V pismu pravi med drugim naslednje: Naš fazendar je ruski Ukrajinec. Svoje jezika več ne zna in govori portugalsko in malo nemško. Je katoličan. Sedaj ima okoli 70 ha zemlje. Za zvišanje delavskih plač ni ravno najbolj dovzet. Stanovanje imamo: 3 velike sobe in kuhinjo. Hiša je lesena in tako zgrajena, da ima veter in vsakovrsten mrčes dovolj prostora, da se prosto spreha ven in noter. Tudi kače imamo. Prvo nedeljo je prilezla v cerkvi od glavnega oltarja. Bila je lepo pisana in strupena. Drugo nedeljo smo našli v cerkvi zeleno kačo. Cerkovnik jo je kar z roko vrgel ven, ker ni bila strupena. Pri okopavanju koruze so domačini ubili 7 let staro kačo klopotačo, dve leti staro pa mi. Pri nas so tudi živali, velike kot naše lisice. Žrojajce, kokoši in ptiče. Domačini ji pravijo "tatu". Ptičev vseh vrst je zelo veliko. So zeleni, plavi, rjavi, črni in še drugače pisani, majhni in veliki. Prav majhni so kolibriji, ki prihajajo srkat med na kaktusove cvetove. Na vrtu imamo nekaj banan in pomarančnih dreves. Pomaranče zelo uničujejo mravlje s trikrat večjo glavo kot životom.

Foto "LUGANO"Somellera 5589
Villa Lugano, Capital

Atelje, reportaže, tehnični posnetki, reprodukcije starih slik.

Trenutno imamo na zalogi fotomaterial ter izvršujemo tudi vsa fotomaterska dela (razvijanje, kopije, povečave) v najkrajšem roku. Sprejemamo tudi poštnoobratna naročila.

FOTO "LUGANO"
Somellera 5589 Capital**Slovenski Izseleniški Ode**

CERKVENA DVORANA V CIUADELI

19junij
1949

D. Niccodemi:

P O S T R U Ž K A

komedija v 3 dej.

Začetek ob 17 uri.

Vstopnice v predprodaji po običajnih cenah.

Igralska Družina Narte Velikonja

vabi vse slovenske rojake k predstavi Moliérove petdejske komedije

"ŠOLA ZA ŽENE"

ki jo bo v režiji g. Marjana Willemparta uprizorila

V NEDELJO 5. JUNIJA 1949

ob pol šestih popoldne v veliki dvorani "SAN JOSE"

Azcuénaga št. 158

Dvorana je opremljena z ojačevalnimi napravami.

Predprodaja vstopnic skupno z gledališkim listom na V. Martínez 50

Danes je cvetna nedelja. Nič nismo imeli slovesnosti. Na veliko nedeljo tudi ne bo nič maše in tudi vstajenske procesije ne.

Pozdravljam svoje prijatelje Marjana, Zdenka, Ivana, Matijo, Lojzeta N., Pavlo in vse njihove domače, kakor tudi družine Grintalovo, Skokovo in Kočarjevo iz Zaloga.

Vsem Slovincem in Slovenkam v Argentini in po vsem svetu slovenski pozdrav iz Brazilije. M. V.

KANADA

Guelph, 15. maja.

Na veliko noč smo v Torontu ustanovili versko organizacijo Društvo Najsvetejšega Imena (The Holy Name Society). Zbralo se nas je nekaj nad 30 mož in fantov okrog našega duhovnega vodje g. dr. Kolariča, ki ima največ zaslug za ustanovitev. Začetek je skromen. Fantje pa so obljubili, da se bodo potrudili, da bodo v tej organizaciji povežali vse kat Slovence, ki so se v zadnjih dveh letih tu naselili in tudi vse tiste staronaseljence, ki so še ohranili verski in narodni čut. Vsako organiziranje v Kanadi pa je zelo težko, ker je vlada razmestila begunce prav po vseh krajih obširne države. Poleg tega so zavezani z enoletno delovno pogodbo, zadnja skupina, ki je prišla pred enim mesecem celo z dveletno. Med tem časom pa ni mogoče svojevoljno menjavati ne kraja ne službe. To poletje bo precej naših ljudi prostih in je verjetno, da se bodo pomaknili bližje Torontu.

Dekleta so bila nekoliko pred nami z ustanovitvijo svoje Marijine družbe (Sodality of Mary). Jih je kar lepo število in so tudi delovne. I. K.

ITALIJA

Rim, 12. maja.

Z 11. majem so zaprli vsa IRO taborišča. Po staležu na dan 15. maja bodo vsem taboriščnikom razdelili nove legitimacije, ki bodo opremljene tudi z žigom italijanskih oblasti. NCWC centri (Ameriška kat podporna ustanova), ki so bili v začetku samo v Rimu, so se razvili skoro po vsej Italiji. Tako morejo sedaj dobivati materialno pomoč od IRO in NCWC tudi begunci v Milanu, Turinu, Padovi, Bariju in Gorici.

MONAKO. V Monte Carlu je umrl princ Ludvik, ki je vladal najmanjši monarhiji v Evropi — Monaku. Bil je zelo priljubljen, ker v njegovi državi ni bilo davkov in je bila elektrika ter plin zastoj; vse to pa zato, ker je princ toliko zaslužil s svojo igralnico v Monte Carlu.

KOMUNISTI POVSOD ENAKI

Znana ameriška novinarka Dorothy Thompson je v tedniku "Saturday Evening Post" objavila svoje neprijetne doživljaje s komunističnim agentom Hermannom Budzislavskim, ki je v začetku vojne pod krinko nemškega socialista žida in polit. begunca v začetku vojne prišel v USA. Kot biv. novinar je dobil pri njej zaposlitev. Po končani vojni je odšel v Nemčijo ter je sedaj "profesor" za sociologijo una univerzi v Lipskem. Sedaj nastopa odkrito kot komunist in blati vse, kar predstavlja demokratični način in življenja v zahodnem svetu.

Thomsonova v svojem članku pravi, da je Hermann Budzislavski prava slika salonskega komunističnega, kakršnih smo imeli tudi mi doma precej. Kot sin bogatih staršev ni poznal skrbi za vsakdanje življenje. Trdo stran življenja je občutil še le, ko je zaradi nacističnega preganjanja židov moral v tujino. Tedaj pa ni odšel v Sovjetsko zvezo, ampak si je rajši izbral udobnejša področja: predvojno Francijo in pozneje USA, kjer si je s pomočjo neprevide Thomsone ustvaril lagodno življenje.

Amerika ga ni prav nič spremenila. Ostal je tip oholega nemškega intelektualca, zaničeval in sovražil je vsako ročno delo in se ogibal družbe kmetov in delavcev. Istočasno pa je bil, kar je Thomsonova še le pozneje ugotovila, ves čas v stikih z ameriški komunisti.

V službi pri Thomsonovi je bil s svojim komunizmom skrajno previden in z njim ni prišel na dan. Pač pa Thomsonova priznava, da je vedno vplival nanjo z dokazi, ki so bili tedaj v USA tako moderni in so povzročali tako usodno politiko za nas in sploh za ves demokratični svet. Vedno je namreč zatrjeval, da bodo USA lahko prišle do sporazuma s Sovjetsko zvezo, skratka, vedno je poskušal vplivati v smislu popuščanja in uspevanja demokratičnega sveta pred rdečim totalitarizmom.

Thomsonova je pravilno, sicer precej pozno, spoznala, da je bil njen uslužbenec tip salonskega komunističnega, ki hoče pri boljševikih narediti kariero. Takšne komunistične agente so imeli razen Thomsonove v vojnem času v službi še štirje drugi ugledni ameriški publicisti.

Delovanje Budzislavskega in tovarišev v Sev. Ameriki se popolnoma sklada s taktiko kom. partij po vsem svetu:

prodreti v najožji krog nasprotnega tabora, nastaviti slušalke povsod, opazovati in poročati o vsaki malenkosti.

Takšni kom. agenti imajo nalogo pridobivati različne navivneže, kakršna sta n. pr. biv. podpredsednik USA Henry Wallace in angleški "rdeči" duhovnik Hewlett Johnson, ali pa organizirati prave komunistične "sopotnike", s katerimi se potem kompartijski "postaljajo" v demokratičnem svetu, dokler jih potrebujejo za pridobivanje novih "koristnih bedakov" in rdečih kvizlingov.

Ali ne vidimo, da je delovanje partije po vsem svetu enako? Ali nismo tudi pri nas imeli podobne Budzislavske, ki so se vrinili na važna mesta, kjer so lahko poslušali in opazovali, včasih celo soodlači ter rušili odporno moč našega načina življenja? Naj omenim samo dva v našem leposlovju, Župančiča in Finžgarja in dva koristolvska sopotnika v naši politiki, Marušiča in Serneca. Koliko jih je pa bilo manjšega kalibra!

ANGLIJA. Italijanski zunanji minister grof Sforza je v Londonu z angleško vlado sklenil dogovor o tem, kaj bodo z italijanskimi kolonijami. Ta sporazum pravi, da bo Anglija upravljala Libijo, Italija pa Tripolitanijo. Uprava obeh bi bila pod nadzorstvom UNO. Eritrejo bo Italija izgubila in prejme velik del Abesinija, del pa angleški Sudan. Italiji ostane samo Somalija. Rimski listi ta sporazum zelo kritizirajo in pravijo, da so Angleži Italijane spet enkrat razočarali. UNO je sporazum zavrnila.

Volitve v Angliji bodo prihodnje leto. Volilna borba se je že začela in ponekod napovedujejo, da bodo pri prihodnjih volitvah zmagali konservativci.

Delavska vlada je izvedla nacionalizacijo vse železne in jeklene industrije.

Hongkong, angleška kolonija tik pred Kitajsko blizu Kantona, je v veliki nevarnosti. Ni misliti na to, da bi redne komunistične vojske napadle to kolonijo; toda na otoku so se že pojavile guerile komunistov, ki govore, da bodo vrgle Angleže v vodo. Zato se v Hongkong prihite najvišji angleški poveljniki, da organizirajo obrambo tega angleškega "Gibraltarja na Pacifiku".

Svobodna Slovenija

izhaja kot tednik vsak četrtek

Uredništvo in uprava je na
VICTOR MARTINEZ 50, Buenos Aires
NAROČNINA:

pri plačilu naročnine za celo leto 25 pesov. Pri plačevanju naročnine v obrokih pa za pol leta 15 pesov, za četrt leta 8 pesov. — Posamezna številka 0.70 pesa.

Za ostale države Latinske Amerike: navadna 30 pesov, letalska 40 pesov.

U. S. A.: navadna 6 dolarjev, letalska 8 dolarjev.

Kanada: navadna 7 dolarjev, letalska 9 dolarjev.

Preden pošljete pomoč svojim dragim v Domovino, se posvetujte z nami —

PRIHRANILI BOSTE ČAS IN DENAR

Poleg živilskih zavojev, obleke in zdravil smo odslej v stanju pošiljati v domovino tudi vseh vrst kmečko in obrtniško orodje od preprostega do najmodernejšega. Cene orodja se določijo v vsakem primeru posebej. POSREDOVALNICA "TRIGLAV"

Calle MONTE CHINGOLO 1947

Villa Dominico, F.C.N.G.R.

Avellaneda Buenos Aires

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od ogla Cabildo 2300)

Obveščamo naše slovenske stranke, da imamo trenutno na prodaj nekaj komadov zapestnih ur raznih odličnih švicarskih znamk po zelo ugodni ceni. Kupujemo briljante in star nakit po visokih cenah. Vsa popravila ur in zlatnine najvestneje in točno izvršena.

Ob sobotah popoldne se slovenske stranke lahko zglase v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, prvo nadstropje št. 5